

Резюме

У статті висвітлюються сучасні проблеми інституту державної реєстрації морських торговельних суден і впливу на його розвиток сьогоденних процесів, що відбуваються у міжнародному морському праві. Зокрема процесів, пов'язаних з прийняттям під егідою Міжнародної організації праці Конвенції про працю у морському судноплаванні 2006 р.

Ключові слова: інститут державної реєстрації морських суден, Конвенція ООН з морського права 1982 р., Конвенція ООН про умови реєстрації суден 1986 р., Конвенція про працю у морському судноплаванні 2006 р.

Резюме

В статье освещаются современные проблемы института государственной регистрации морских торговых судов и влияния на его развитие сегодняшних процессов, которые происходят в международном морском праве. В частности процессов, которые связаны с принятием под эгидой Международной организации труда Конвенции о труде в морском судоходстве 2006 г.

Ключевые слова: институт государственной регистрации морских судов, Конвенция ООН по морскому праву 1982 г., Конвенция ООН об условиях регистрации судов 1986 г., Конвенция о труде в морском судоходстве 2006 г.

Summary

The present article covers up-to-date problems of state seagoing ships registration institute, its development and the influence of contemporary processes urgent for the international maritime law. The processes connected with the Maritime Labour Convention, 2006 adoption under the aegis of the International Labour Organization are also presented.

Key words: state seagoing ships registration institute; United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982; United Nations Convention on Conditions for Registration of Ships, 1986; Maritime Labour Convention, 2006.

Отримано 11.03.2011

Ю. М. ГУЛЕНКО

Юрій Миколайович Гуленко, здобувач Київського університету права НАН України

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПІРАТСТВА І ТЕРОРИЗМУ

Початок ХХІ ст. характеризується стрімким розвитком міжнародних відносин, інформатизацією та глобалізацією світової економіки і суспільства. Ці процеси мають багато позитивних моментів, але поряд з вагомими перевагами від об'єднання і функціонування світових ринків перед різними країнами постають й гострі транснаціональні проблеми безпеки. Міжнародні загрози створюють серйозні перешкоди для розвитку національних та всесвітньої систем стабільності в цілому. Серед викликів суспільству одними з найгостріших є проблеми тероризму і піратства. Для нашої держави питання безпеки території та захисту прав і свобод громадян є одним з пріоритетних¹, тому розробка правових норм у цій сфері й узгодження їх з системою міжнародного права потребує детального аналізу. Порівняльна характеристика піратства і тероризму розглянуто у контексті розвитку сучасного суспільства та формування правового середовища, яке спрямовано на вирішення проблем, пов'язаних з ними.

Існує багато досліджень і публікацій, що вивчають проблематику піратства та тероризму. Однією з характерних ознак наукового доробку є виокремлення кожного з цих явищ. Натомість спроби об'єднати їх в єдине інформаційно-правове поле різняться діаметрально протилежними оцінками від повного протиставлення до визначення, що це два боки однієї медалі². Дослідники розглядають також і окремі аспекти, які звужують основні поняття, а акцент зміщується на проведення паралелей між характерними спільними рисами, методами та засобами.

В Україні серед досліджень з проблематики тероризму необхідно відзначити роботи В. Антипенка³, В. Глушкова⁴, В. Ємельянова⁵, В. Крутова, В. Ліпкана, В. Мальцева, В. Тихого й інших учених, які розробляють кримінально-правовий аспект тероризму. Останнім часом збільшилась і кількість українських дисертаційних досліджень, присвячених правовому аспекту проблем тероризму, це зокрема роботи С. Допілко, Ю. Іванова, Л. Мошкової, М. Семикіна та багатьох інших.

Проблеми морського піратства та тероризму постійно перебувають у полі зору вчених, що займаються морським правом і більш вузьких фахівців, що безпосередньо стикаються з питаннями морської справи⁶. Серед вітчизняних дослідників проблеми піратства слід відзначити О. Ф. Бантишева, К. Г. Фетисенко, С. Якимляка, В. Л. Григоряна, В. І. Дмитріїва й інших.

На законодавчому рівні в Кримінальному кодексі України поняття піратства визначено у ст. 446, а проблемі тероризму присвячено окремий закон⁷. Широко представлене і міжнародне правове поле щодо боротьби з тероризмом багатьма актами і конвенціями, зокрема Європейською конвенцією про боротьбу з тероризмом (1977), Міжнародною конвенцією про боротьбу з бомбовим тероризмом (1977), Міжнародною кон-

венцією про боротьбу з захопленням заручників (1979), Міжнародною конвенцією про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999), Конвенцією Ради Європи про запобігання тероризму (2005) та рядом інших законів. Міжнародне законодавство розглядає піратство і тероризм як окремі явища і регламентує питання боротьби з ними.

Слід також зауважити, що в юридичній науці, в тому числі вітчизняній, єдності щодо дефініції тероризму, а так само терористичного акту та їх співвідношення немає. Навіть міжнародні правові норми та норми національного законодавства щодо тероризму та терористичного акту містять колізії і прогалини, що, безумовно, не сприяє дієвості забезпечення правової охорони прав і свобод людини⁸...

Спробуємо проаналізувати і окреслити рамки порівняння піратства і тероризму на початку XXI ст.

Стосовно виникнення термінів треба зазначити, що «тероризм» як явище виникає набагато пізніше ніж «піратство», хоч і має своє історичне коріння, але у нього більш широкий аспект географічного застосування. Натомість термін «піратство» давній і тривалий час супроводжує людство ще від виникнення мореплавання.

Піратство як злочин міжнародного характеру здавна було визнано світовим співтовариством у якості звичайної норми міжнародного права через його особливу небезпеку для міжнародного морського судноплавання. Необхідно відзначити, що на міжнародному рівні робилося чимало спроб дати загальне визначення піратства й закріпити його як злочин у договірній формі. Але щоразу ці спроби зазнавали опору держав, що мають відмінні інтереси, насамперед це прагнення захистити свій суверенітет, виключити неправомірні дії відносно своїх громадян у межах морських просторів. Правове закріплення визначення піратства мало місце в основному у двосторонніх міжнародних договорах і законодавстві окремих держав. У більшості прибережних держав діяння подібного характеру й понині кваліфікують за всілякими статтями їх кримінального законодавства.

Робили спроби дати визначення піратства й найбільш відомі та кваліфіковані фахівці у галузі публічного права. Наприклад, Л. Оппенгейм охарактеризував піратство як «будь-яку насильницьку дію, здійснену у відкритому морі без належного дозволу приватним судном відносно іншого судна з метою грабежу (*animo furandi*)».

У сучасному міжнародному праві піратство (від грецьк. *peirates* – розбійник, пірат) розглядається як грабіж або інші насильницькі дії, що здійснює приватний корабель у міжнародних водах.

У словнику міжнародного морського права поняття піратства розглядається як морський розбій (від грецьк. *peirates* і лат. *pirata*) – протиправні насильницькі дії, які вчинені піратським судном (літальним апаратом) у відкритому морі або в будь-якому іншому місці поза юрисдикцією хоч би якої держави. Французька енциклопедія Ларусса характеризує піратство як «злочин, вчинений на морі проти судна, його екіпажу й вантажу».

Як відомо, морське піратство (його об'єктивна сторона) здійснюється з використанням озброєного чи незброєного судна для:

- 1) захоплення морського чи річкового судна;
- 2) застосування насильства щодо екіпажу чи пасажирів судна;
- 3) пограбування екіпажу чи пасажирів судна;
- 4) інших ворожих дій щодо екіпажу чи пасажирів певного судна⁹.

Як свідчить міжнародний досвід та аналіз останніх випадків піратства, сучасна форма морського розбою не досить змінилася, але вона починає набирати нові тенденції розвитку і має форми міжнародної організованої злочинності, де супутньо їй притаманні такі дії нарівні з піратством, що віднесені до злочинів. Наприклад, контрабанда, незаконний обіг наркотиків, зброї (в тому числі зброї масового знищення), транспланційних органів та анатомічних матеріалів людини; міжнародна організована злочинність (особливо у сфері торгівлі людьми і «кіднепінгу») та тероризм, які за оцінками західноєвропейських юристів формують собою «нові ризики», що досить суттєво загрожує міжнародній безпеці та правопорядку¹⁰.

Розглянувши такий вид злочину міжнародного характеру, для порівняльної характеристики є потреба зробити аналіз злочину «тероризм». У світовій науці існують два основні підходи до поняття «тероризм». Перший – біологічний підхід – зв'язує це явище з якоюсь «насильницькою сутністю людини», «природним» прагненням людей загрозувати інтересам інших і використовувати будь-які засоби для досягнення своїх цілей. Другий – соціальний підхід, хоча й характеризується більшою різноманітністю оцінок ролі й механізму впливу тих або інших соціальних чинників, що зумовлюють тероризм, визнає визначальне значення соціального середовища, соціальних процесів у його виникненні.

Розглядаючи саме вид морського тероризму, зупинімося на його визначенні, яке запропоновано Р. Chalk: морський тероризм – це проведення терористичних актів і діяльності на морських просторах відносно суден чи стаціонарних платформ у морі або в портах, або проти будь-якої особи з числа пасажирів чи персоналу, відносно зон узбережжя або населених пунктів, у тому числі туристичних курортів, акваторій портів і портів міст¹¹. І його точка зору має право на існування.

Незаперечно, що терористичний акт створює небезпеку для великого кола осіб, може заподіювати значну чи тяжку шкоду, в тому числі випадковим особам, які не пов'язані з інтересами терористів (винних). Важливим елементом визначення поняття терористичного акту (й тероризму врешті-решт) є розрив між його безпосередньою жертвою (жертвами) та об'єктом впливу терористів (винних), а також метою – залякування суспільства. Насильство є в цьому разі лише способом і обов'язковою ознакою суб'єктивної сторони теро-

ристичного акту, а спеціальна мета має іноді політичне забарвлення (вплив (тиск) на владу чи громадськість).

Таким чином, при формулюванні правової дефініції тероризму (терористичного акту) перш за все необхідно звернути увагу на таке: специфічні характеристики, які відмежовують терористичне насилля від нетерористичного, а також якими засобами реалізуються тероризм і терористичний акт. В. Смелянов привертає увагу до публічності дій тероризму, що спрямовані на створення в соціальній сфері обстановки страху, неспокою, пригніченості з метою прямого або непрямого впливу на прийняття будь-якого рішення чи відмови від нього в інтересах винних¹². Л. Мошкова відмічає ще одну особливість тероризму: він поєднує високий рівень політичної мотивації з низьким рівнем участі мас, що відрізняє його від війни, партизанської боротьби, національно-визвольного руху та інших масових політичних рухів¹³. Ю. Абаджієв, застосовуючи системний підхід до дефініції поняття «тероризм», визначає його як: 1) одну з форм організованого, ідеологічно вмотивованого насильства з політичними цілями; 2) систематичну, цілеспрямовану та умисну діяльність, здійснювану конспіративно організованими злочинними формуваннями; 3) злочинну діяльність, яка характеризується переважно непередбачуваністю терористичних атак у часі й просторі; 4) діяльність, здійснювану порівняно нечисельними групами терористів¹⁴. Хоча щодо обов'язковості таких ознак, як: організоване, ідеологічно вмотивоване насильство; систематична діяльність організованих злочинних формувань, можна обґрунтовано сперечатися.

Треба зазначити, позаяк термінологічна невизначеність гальмує не лише правову науку, а й призводить до негативної практики боротьби з цим видом злочинності, то формулювання поняття «тероризм» («терористичний акт») не має давати підстави маніпулювати ним, застосовувати його будь-кому на власний розсуд¹⁵.

Отже піратство і тероризм у своїх чистих формах мають різні мотиви. Мета піратства – у першу чергу одержання грошового прибутку, тероризм же переслідує політичні або релігійні цілі; пірати уникають афішування своїх дій і застосовують силу тільки в останню чергу, морські терористи, як правило, прагнуть до афішування насильства і своєї участі.

У піратства й тероризму є схожі риси, зокрема в організаційних структурах і розвідувальних методах. Також ці явища загрожують людським життям і економічній діяльності в морі й у портах. За словами фахівця із проблем Африки Ради з міжнародних відносин Стефані Хансон, піратство й тероризм перетинаються у двох ключових галузях. По-перше, у юридичній: пірати й терористи, будучи позадержавними формуваннями, відокремлюють себе від своїх держав й створюють екстериторіальні союзи. Вони застосовують злочинні дії проти цивільних осіб в особистих цілях. По-друге, у фінансовій галузі: відомо, що пірати фінансують ісламістські терористичні організації в Сомалі й Індонезії.

Слід зазначити, що у сучасних умовах морський тероризм і піратство дедалі більше розширюють географію злочинної діяльності, а вчинені злочини супроводжуються найтяжчими наслідками – загибеллю людей, матеріальних цінностей, забрудненням навколишнього середовища. Географічно найнебезпечнішими вважаються води Південної та Центральної Америки (Карибське море, Коста-Ріка, Бразилія, Колумбія), Західне та Східне узбережжя Африки (район Гвінейської затоки, територіальні води Нігерії, Анголи та Сомалі), райони Південно-Східної Азії та Азіатсько-Тихоокеанський регіон. Особливо вирізняється Азіатсько-Тихоокеанський регіон, де в 90-х рр. XX ст. відбулося понад 2/3 актів піратства у світі. Цікаво, що після 17 інцидентів піратства проти російських суден в 1992 р., усередині 1993 р. навіть було розгорнуто групу бойових кораблів ВМФ Росії з метою захисту судноплавства.

Відомо, що провідне місце у світовій зовнішньоторговельній діяльності належить морським перевезенням. Сьогодні майже 80 % міжнародних комерційних транспортувань здійснюється морем. Для цього використовується близько 46 тис. суден, 80 тис. портів комплексів світу. Щороку світова система перевезень несе збитків майже на 30 млрд доларів через напади піратів на судна. За останні 10–15 років «піратські сили» значно активізували свою діяльність. Так, якщо у 1991 році було зафіксовано 100 випадків нападу морських піратів на судна, то у 1999 р. – 300, у 2000 р. – 471, у 2003 р. – 282¹⁶.

За даними міжнародного Центру з боротьби з піратством у Куала-Лампуті (Малайзія), в 2004 р. сталося 355 піратських нападів. Тільки поблизу берегів Сомалі за шість місяців 2005 р. зареєстровано 23 випадки, у тому числі – напад на вантажне судно «Панагія» з українським екіпажем. Більше того, таке живуче явище, як піратство, починає набирати самостійних, міжнародних рис, набуваючи загрозливих розмірів. Іноземні експерти вважають проблему піратства серйозною та достатньою для безпосереднього впливу на світову безпеку і такою, яка потребує адекватного розвитку рівня регіонального співробітництва у цій сфері.

Можна простежити і динаміку стану кількісних показників стосовно розвитку піратства останніми роками. Так, за офіційними даними Міжнародної торговельної палати (ІСС) та Міжнародного морського бюро (ІМВ), у 2010 р. піратами на морі було взято в заручники людей більше, ніж за будь-який рік ведення статистики в історії. Пірати захопили 1181 моряка і вбили вісьмох. У цілому було захоплено 53 судна¹⁷.

За останніми даними, на початок лютого 2011 р., заручниками у піратів є 685 моряків різних національностей, що утримуються з метою одержання викупу на бортах 30 суден під різними прапорами в різних місцях великої берегової лінії Сомалі. Це відбиває ситуацію, що поступово погіршилася протягом останніх 12 місяців¹⁸.

Дві найвпливовіші організації Міжнародна морська організація (ІМО) і Міжнародне морське Бюро (ІМВ) забезпечують регулярні статистичні дані й звіти про акти піратства й збройні напади. Їх дані несуттєво різняться через відмінності у методології та системі збирання інформації. Дані ІМО подаються урядами дер-

жав-членів і міжнародними організаціями, у той час як дані ІМВ базуються на звітах про піратство, представлених Центром в Куала-Лумпурі. Але до офіційних даних про піратство слід підходити з обережністю через тлумачення їх розбіжностей і зважаючи на те, що про багато актів піратства не повідомляється. Велика кількість компаній перевізників унаслідок побоювань щодо підвищення ставок страхування не завжди повідомляють правдиву інформацію, а тому більш повна картина вимагає багато часу досліджень. Таким чином, точні масштаби піратства невідомі¹⁹.

Ще однією характерною рисою сучасного піратства і тероризму є захоплення заручників. Здавна пірати використовували ці методи для отримання наживи, але на сучасному етапі, особливо в регіоні Сомалі, це явище перетворюється на великомасштабне. І якщо раніше вимоги стосовно викупів були незначними, то останнім часом суми, які вимагають за звільнення людей, рахують на мільйони доларів.

Якщо існує проблема, то мають існувати і шляхи її розв'язання, отже як країни світу розв'язують проблеми піратства і тероризму. Стосовно тероризму, в багатьох країнах світу є особливі антитерористичні підрозділи, які фінансуються і оснащуються за останніми технологіями. Виділення значних коштів і створення нормативно-правових полів, які спрямовано на вирішення цих питань, свідчить про існування глобальної проблеми. Багато урядів різних країн співпрацюють у сфері подолання загрози міжнародного тероризму.

На цьому фоні питання піратства набагато менше хвилює суспільство, ніж питання тероризму. Хоча спрямування і вплив цих явищ на суспільну думку значною мірою формується засобами масової інформації (ЗМІ), що відіграють провідну роль у підігріванні інтересу до тих чи інших подій. Такий стан речей в першу чергу влаштовує терористичні організації, тому що їх цікавить глобальний резонанс від своєї діяльності, і це покладає певну відповідальність на ЗМІ за правдивість та вірогідність висвітлення подій.

У наш час в операціях з протидії піратам задіяно 35 кораблів з 16 країн. Проте вони не можуть впоратися з поставленими завданнями. Основну роль нині у справах із піратами відіграють судовласники. І тому не слід покладатися на їхню добру волю (серед власників суден багато експлуататорів, байдужих до долі моряків), а поставити їх в умови, коли забезпечення безпеки судна набагато вигідніше (звісно, матеріально, про мораль не йдеться), ніж індиферентна (розтягнута на тривалий час) торгівля з піратами.

Основні ініціативи, що розвиваються в галузі боротьби з піратством, спрямовано на таке:

– усунення суперечностей і невідповідностей національних юридичних актів, що стосуються боротьби з піратством (законодавство окремих країн навіть не кодифікує поняття піратства, а розслідування злочинів ведеться за статтями, пов'язаними із крадіжками і грабежем). Це дасть змогу для нового імпульсу розвитку міжнародної кооперації в цій сфері і розширить коло країн, що ратифікували Конвенцію 1988 року, присвячену протидії незаконній діяльності на морі;

– вірогідне та необхідне поглиблення діяльності в рамках ширшого спектра міжнародних організацій та інститутів, у тому числі перелічених вище, за провідної ролі на світовому рівні ІМО ООН;

– допомогу судовласникам і судноплавним компаніям за сприяння Аналітичного центру з проблем піратства ІМВ;

– розширення дво- і багатостороннього співробітництва з організацією спільного патрулювання об'єднаними силами, створення єдиної інформаційної системи спостереження, сприяння в підготовці особового складу сил берегової охорони і військово-морських сил, проведення спільних навчань і маневрів, обмін інформацією, технічне співробітництво.

Враховуючи вищевикладене можна підвести підсумок – проблема піратства сьогодні залишається однією з найактуальніших, що значно впливає на торгове судноплавство в певних районах Світового океану і навіть – на стан регіональної безпеки. Успішна протидія і боротьба з піратством за сучасних умов не можливі без координації зусиль міжнародного співтовариства і розвитку регіонального співробітництва.

До того ж великої актуальності набуває протидія піратству через його потенційно можливий взаємозв'язок з міжнародним тероризмом. Найдавніші проблеми людства нині постають з новими загрозами за всієї їх екзотичності та виявляються найбільш живучими. Ця обставина, однак, свідчить лише про необхідність вжиття кардинальних заходів і виділення великих ресурсів з розробкою довгострокової програми. Створення надійних національних систем боротьби з тероризмом і піратством на морі багато в чому залежить від визначеності структури міжнародно-правового розуміння тероризму й оцінки проблеми контролю над ним. Тим більше, що спільні зусилля держав, як свідчить практика, здатні вплинути на стан справ у цій сфері.

Отже, можна дійти висновків, що піратство та тероризм як злочини міжнародного характеру в наш час є поширеними явищами, діяльність яких набуває дедалі більших масштабів. Вони вчиняються не лише як окремих вид злочину, а й охоплюють інші складні злочинів, і тому при їх кваліфікації виникає багато проблем. Усунення таких труднощів та колізій може бути досягнуто у разі більш чіткого розподілу протиправних дій на окремі складні за ознаками конкретних злочинів.

¹ Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

² *Чатурведи Акаш* Піратство и терроризм – две стороны одной медали // <http://flot.com/nowadays/tasks/piracy/twofaces/>

³ *Антипенко В.* Поняття тероризму (кримінально-правове визначення) // <http://pravoznavec.com.ua/period/article/262/%C0>.

⁴ *Глушков В. О., Долженков О. Ф.* Організаційно-правові основи боротьби з тероризмом // Актуальні проблеми держави та права: Зб. наук. праць / Одеса, 2000. – Вип. 8.

⁵ *Смельянов В. П.* Тероризм і злочини терористичної спрямованості. – Х.: Рубікон, 1997 – С. 112; Проблеми систематизації та комплексного розвитку антитерористичного законодавства України : моногр. / кол. авт. : В. С. Зеленецький, В. П. Смельянов, В. Я. Настюк та ін. – Х. : Право, 2008.

⁶ *Chalk, Peter.* The maritime dimension of international security : terrorism, piracy, and challenges for the United States. – 2008. – С. 48.

⁷ Про боротьбу з тероризмом: закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 25. – Ст. 180.

⁸ *Шестопалова Л. М.* Зміст понять «тероризм» і «терористичний акт» // «Вісник Академії управління МВС». Науковий журнал, – 2008. – № 3. – С. 40.

⁹ Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. – 4-те вид., перероблене та доп. / Відп. ред. С. С. Яценко. – К.: А.С.К., 2005. – 848 с.

¹⁰ *Бантшиев О. Ф., Фетисенко К. Г.* Контрабанда, скоювана організованими злочинними угрупованнями і суміжні з нею злочини. – К., 1999. – С. 3–5.

¹¹ *Chalk, Peter.* The maritime dimension of international security : terrorism, piracy, and challenges for the United States. – 2008. – С. 25.

¹² *Емельянов В.* Проблемы уголовно-правового противодействия терроризму // Проблемы безопасности личности, общества, государства: информационно-аналитический бюллетень. – 2006. – № 5. – С. 72.

¹³ *Мошкова Л. И.* Понятие и сущность терроризма // Актуальные проблемы политики: сб. науч. работ. – О.: Астропринт, 2000. – Вып. 9. – С. 298.

¹⁴ *Абаджиев Ю.* Терроризм: другая точка зрения // Проблемы безопасности личности, общества, государства: инф.-аналит. бюллетень. – 2006. – № 5. – С. 62.

¹⁵ *Шестопалова Л. М.* Зміст понять «тероризм» і «терористичний акт» // «Вісник Академії управління МВС». Науковий журнал, – 2008. – № 3 – С. 45.

¹⁶ Якимляк С. Пірати ХХІ століття // Військо України. – 2006. – № 7. – С. 46–48.

¹⁷ Hostage-taking at sea rises to record levels, says IMB // <http://www.icc-ccs.org/news/429-hostage-taking-at-sea-rises-to-record-levels-says-imb>

¹⁸ Статистична інформація подається з офіційного сайту Міжнародної морської організації (ІМО) циркуляр № 3164 Responding to the scourge of piracy // <http://www.imo.org/About/Events/WorldMaritimeDay/Documents/3164.pdf>

¹⁹ Galletti S.C. Old and new threats: piracy and maritime terrorism // <http://www.southchinesea.org/docs/Galletti-Piracy,%2520Old%2520and%2520New%2520Threats.pdf> – P.1

Резюме

У статті розглянуто найважливіші правові аспекти міжнародного співробітництва країн у боротьбі з тероризмом та піратством. Основні принципові положення роботи зупиняються на конкретних шляхах активізації боротьби з тероризмом. Наголошується на збільшенні ролі в цій боротьбі України як незалежної суверенної держави поряд з іншими країнами.

Ключові слова: тероризм, піратство, терористична діяльність, боротьба з тероризмом, злочин міжнародного характеру, конвенція, міжнародне законодавство, антитерористичне законодавство, боротьба з тероризмом.

Резюме

В статье рассмотрены важнейшие правовые аспекты международного сотрудничества стран в борьбе с терроризмом и пиратством. Основные принципиальные положения работы акцентируют внимание на основных путях активизации борьбы с терроризмом. Отмечается увеличение роли в этой борьбе Украины как независимого суверенного государства рядом с другими странами.

Ключевые слова: терроризм, пиратство, террористическая деятельность, борьба с терроризмом, преступление международного характера, конвенция, международное законодательство, антитеррористическое законодательство, борьба с терроризмом.

Summary

In the article the major legal aspects of international cooperation of countries are considered in a fight against terrorism and piracy. The substantive fundamental provisions of work are stopped on the concrete ways of activation fight against terrorism. It is marked on the increase role in this fight of Ukraine as an independent nation-state next to other countries.

Key words: terrorism, piracy, terrorist activity, fight against terrorism, crime of international character, convention, international legislation, counterterrorist legislation, fight against terrorism.

Отримано 22.04.2011